

Redzējums par atmodu

2000.gada 28.janvārī

Par latviešiem kā dziedātāju tautu.

Vai tas nav jocīgi,ka latviešiem ir Dziesmu svētki,bet tie nemāk slavēt Dievu? Tie nezina kas ir patiesa pielūgšana. Tāpēc celies un māci tos pielūgt! Tāpēc jūs nemācītie, māciet mācītos! Nav daudz tādu tautu,kuras tik maz māk pielūgt!

Redzējums.

Es redzēju estrādi,izgreznotu ar meijām un zaļumiem.Ar orķestriem,priecīgiem dziedātājiem tautas tērpos. Vēlāk redzēju zaļumballi,bet kā Jēzus zaļumballi – ar galdiem un ēdieniem.Alkohola vietā bija prieks.Es redzēju daudz cilvēku dziedam un dejojam.Tur nebija garu runu,bet īsas gaviles Svētā Gara priekā.Tur nebija nekā garlaicīga un nogurdinoša.Tie bija svētki – Jēra Kāzas !

Tie bija svētki,tikai visas pilsētas mērogā.Tas bija kā lieli Dziesmu svētki,tikai kad sanāk kopā visa pilsēta. Es redzēju svētku gājienu- pilnu ziediem,slavas dziesmām,orķestriem un bungu rīboņām. Es redzēju jauniešus nakts slavēšanā pilnus Svētā Gara prieka.Es redzēju,ka nevienam nav vairs jābaidās.Viss tika dots par velti un tik,cik katris vēlējās.

Draudžu atšķirības bija,bet tas bija kā atsevišķi darba kolektīvi – bez konkurences un skaudības.Cilvēki katrā no draudzēm apsveica un uzgavilēja viens otram.Kopā valdīja kolosāla vienotības atmosfēra. Visi virzījās uz laukumu,no kura runāja pilsētas galva un citi vadītāji.Pilsētas mērs vispirms norādīja uz Jēzu,un tikai tad turpināja savu runu.Gaviles tikai pēc ilgāka laika norima.

Īstie Dziesmu svētki

Written by Normunds Ozoliņš
Saturday, 14 July 2018 08:00

Neviena draudze vairs nelielījās ar savām lūgšanu stundām,skaitu,tehniku vai sasniegumiem.Viss gods tika dots Jēzum.Tie nevēlējās tur parādīt vai demonstrēt sevi. Lielākās draudzes kalpoja mazākajām.Neviena draudze vairs nelūkojās kā uz konkurentu savā starpā,bet lielākā draudze cēla mazāko,tai visādi palīdzot.

Vēl es redzēju Dziesmu svētku autobusus.Dzērājdziesmu vietā tur dziedāja slavas dziesmas.